

her udgiftsrammer, er jo, at der så er villighed til inden for udgiftsrammen at prioritere, så man nedsætter udgifterne nogle steder for at kunne bruge endnu flere penge andre steder.

Den prioritering tager vi jo så hvert år, når vi aftaler finanslov, og det er jo den øvelse, der hvert år skal finde ud af, om der er flertal i Folketinget bag en finanslov, der i tilstrækkelig grad prioriterer, så vi netop kan løfte opgaven inden for det offentliges kerneområde og de velfærdsområder, som vi jo slås så meget for, primært altså her de ældres ve og vel, sundhedsvæsenet i form af sygehuse og bekæmpelse af ventelister osv.

Der er nogle steder, hvor vi synes, det bliver en meget overfladisk diskussion af det der med, om det er muligt at prioritere, og hvor der er nogle, der fuldstændig skrider hen over det punkt og går direkte til alene at se på, om den vækst, der er mulighed for år efter år, i sig selv er nok til social- og sundhedsområdet. Det konstaterer man at det er den ikke, og derfor konstaterer man, at så er der ikke penge nok, men det er altså efter vores opfattelse en alt for forenklet måde at se på tingene på. Man kan også sige, at det jo viser, at der blandt dem, der siger det, overhovedet ikke er en vilje til at prioritere det offentliges udgifter, og det mener vi i særdeleshed der er behov for, men altså med ét sigte, nemlig at sikre en fortsat udbygning af velfærdssamfundet inden for det offentliges kerneområder.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu ved jeg ikke, om hr. Kristian Thulesen Dahl vil løfte sløret for interne diskussioner i Dansk Folkeparti, men jeg synes, det kunne være lidt interessant at få at vide, hvordan man har diskuteret det at lave en skattelettelse finansieret af velfærdsforringelser i kommunerne, for man tager jo fra kommunernes økonomi.

Det kunne da være da interessant at vide, hvordan Dansk Folkepartis repræsentanter i amter og kommuner ser på, at der nu i kraft af, at der skal gives skattelettelser og strøs lidt ud hist og pist, skal skæres ned i den borgernære service i amter og kommuner.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Nu har hr. Kristian Thulesen Dahl jo dagen igennem sagt, at det er vigtigt, at man bevarer velfærden. Vi har så til gengæld spurgt, hvorfor

man så støtter en regering, der er med til at skære ned på velfærden.

Jeg spurgte tidligere Venstres ordfører om, hvordan han forholdt sig til de uhyre kritiske bemærkninger, der er kommet fra formanden for Kommunernes Landsforening og fra formanden for Amtsrådsforeningen, der helt kontant og klart siger, at der slet ikke bliver plads til velfærdsforbedringer. Man får problemer med bare at opretholde det nuværende niveau og overholde de lovmæssige krav.

Gør det indtryk på Dansk Folkepartis ordfører, når kommunernes førstemand og amternes førstemand retter en så klar kritik af det fundament, som Dansk Folkeparti støtter?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Ole Sohn, som jo godt selv er klar over, at det spørgsmål, han stiller, simpelt hen ikke kan stilles, eller det kan i hvert fald ikke besvares, for man ved jo først, hvordan man fordeles de penge, man har at gøre med ekstra fra år til år, når de aftaler, der i løbet af det forgående år skal indgås, er indgået. Så ved man, hvordan årets vækstmulighed fordeles. Man ved også først på det tidspunkt, om det også er lykkedes at komme igennem med en nedprioritering i de statslige udgifter, så man også dér kan tage nogle penge og flytte over til kommuner og amter og øge udgifterne der.

Man ved jo også først, når – jeg havde nær sagt – beslutningerne er truffet om Strukturkommissionens arbejde, om vi overhovedet har amter, der administrerer sygehuse. Så man ved jo først år efter år, hvordan man bruger de penge inden for hele den offentlige sektor, der er at gøre godt med efter 2010-planen, altså den offentlige vækst, der kan ligge fra år til år.

Derfor kan der ikke gives noget fornuftigt svar på hr. Ole Sohns spørgsmål, før man har været den øvelse igennem. Jeg har jo klart sagt i min tale før, som hr. Ole Sohn jo lyttede godt efter, at det, der afgør, om øvelsen også efter vores opfattelse er fornuftig, er, om regeringen sammen med os viser vilje til at prioritere i den offentlige sektor, så man øger udgifterne til lige præcis de borgernære serviceområder, primært de ældre og sundhed, og finder pengene ved at nedprioritere andre steder i den offentlige sektor.

Det er en fornuftig øvelse at sætte sig for som politiker at sige: Vi vil kunne operere inden for denne her ramme. Vi vil ikke ud og plukke folk